NORAKSTS
Lieta Nr. A42908309
AA43-0081-11/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 19.aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente M.Osmane,
tiesneses S.Gintere un V.Zommere,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts kancelejas pārstāvēm *V.K.* un *R.O.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *E.S.* pieteikumu par Valsts kancelejas direktores 2009.gada 27.jūlija rīkojuma Nr.102p „Par *E.S.* atbrīvošanu" atcelšanu, *E.S.* atjaunošanu amatā Valsts kancelejā un zaudējumu atlīdzināšanu, sakarā ar *E.S.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 4.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 27.jūlijā Valsts kancelejas direktore izdeva rīkojumu Nr.102p, ar kuru *E.S.* atbrīvots no ieņemamā */departaments/ /amats/*, izbeidzot valsts civildienesta attiecības sakarā ar ierēdņu skaita samazināšanu ar 2009.gada 31.jūliju.

[2] 2009.gada 27.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *E.S.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Valsts kancelejas (turpmāk arī – atbildētāja) direktores 2009.gada 27.jūlija rīkojuma Nr.102p „Par *E.S.* atbrīvošanu" (turpmāk arī – Rīkojums Nr.102p) atcelšanu, *E.S.* atjaunošanu amatā Valsts kancelejā un zaudējumu atlīdzību. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Rīkojums Nr.102p nav pamatots atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta sestajai daļai.

[2.2] Valsts kancelejas 2009.gada 1.jūlija vēstule Nr.351/8-126 satur atsauci uz likumu „Par valsts budžetu 2009.gadam", neminot konkrētu normu, tādēļ tā neatbilst APL 67.panta ceturtajai daļai. Vēstulē minētais likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 1.pants neparedz amatpersonu atbrīvošanu.

[2.3] Ministru kabineta 2009.gada 14.jūnija sēdes protokolā Nr.41 nav atrodamas ziņas par to, ka ar to būtu apstiprināta Ministru kabineta un sociālo partneru 2009.gada 9.jūnija vienošanās.

[2.4] Ar uzteikuma vēstuli pieteicējs iepazīstināts termiņā, kurš neatbilst Darba likuma 103.panta pirmās daļas trešajā punktā noteiktajam. Uzteikumu vēstuli pieteicējs saņēma tikai 2009.gada 2.jūlijā, kaut gan jau iepriekš tajā bija ierakstīts, ka pieteicējs ar vēstuli iepazinies 2009.gada 1.jūlijā. Valsts kanceleja minēto kļūdu atteicās novērst. Valsts kanceleja nevarēja veikt pieteicēja atbrīvošanu no amata, jo nav ievērots likumā noteiktais uzteikuma termiņš.

[2.5] Nav ievērots likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.pants. Valsts kanceleja nav konstatējusi, ka kādam Valsts kancelejā būtu augstāka kvalifikācija vai labāki darba rezultāti par pieteicēju.

[2.6] Valsts kancelejas norāde, ka visiem */departaments/* strādājošajiem ir augstākā izglītība attiecīgajā jomā, nav uzskatāma par nopietnu, jo Valsts civildienesta likuma 7.panta pirmās daļas 3.punkts paredz, ka visiem ierēdņiem jābūt augstākajai izglītībai. Valsts kanceleja nav izvērtējusi attiecīgās izglītības saturu un līmeni, tādējādi pārkāpjot pieteicēja tiesības.

[2.7] Valsts kanceleja nav ņēmusi vērā pieteicēja vairāk kā 9 gadu pieredzi publiskajos iepirkumos un 5 gadu pieredzi darbā */departaments/*. Turpmāk */departaments/* nodrošinās publisko iepirkumu procedūras, bet minētajā departamentā nevienam šādas pieredzes nav.

[2.8] Pēdējos gados pieteicējam darba novērtējums bijis nemainīgs – A. Pieteicēja ieskatā, šī atzīme bija jāsalīdzina un jāizvērtē, salīdzinot pieteicēja kvalifikāciju ar pārējo Valsts kancelejas amatpersonu kvalifikāciju.

[2.9] Valsts kanceleja nav vērtējusi likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.panta otrajā daļā noteiktos kritērijus.

[2.10] Valsts kancelejas veiktā reorganizācija neatbilst objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem.

[3] Administratīvajai rajona tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja norādīja turpmāk minētos argumentus.

[3.1] Valsts civildienesta attiecības ar pieteicēju izbeigtas tiesiski un atbilstoši APL 67.pantam. Rīkojums Nr.102p pamatots ar Valsts civildienesta likuma 41.panta 1.punkta „g" apakšpunktu. Tādējādi iestādes vai ierēdņa amata likvidācija vai ierēdņu skaita samazināšana ir tiesisks pamats, lai ar ierēdni izbeigtu valsts civildienesta attiecības. Rīkojumam Nr.102p pievienoto Valsts kancelejas direktora 2009.gada 1.jūlija vēstuli Nr.351-8/126 atbildētāja uzskata par administratīvā akta sastāvdaļu, kurā ir

izvērsts skaidrojums un pamatojums iestādes vadītāja lēmumam par pieteicēja atbrīvošanu no ieņemamā amata.

[3.2] Atbildētāja attiecībā uz pieteicēju ir ievērojusi labas pārvaldības principu un 30 dienas pirms valsts civildienesta attiecību izbeigšanas ir brīdinājusi par to pieteicēju.

[3.3] Valsts kancelejā veiktās organizatoriskā rakstura strukturālās izmaiņas un Valsts kancelejas direktora 2009.gada 23.jūlija rīkojums Nr.38 „Par */departaments/* reorganizēšanu un ierēdņu un darbinieku pārcelšanu" un ar tām saistītā darbinieku skaita samazināšana ir pamatota un veikta ar mērķi samazināt Valsts kancelejas izmaksas, kādas ir noteiktas iestādei likumā „Par Valsts budžetu 2009.gadam" un kas izriet no 2008. un 2009.gada valdības sēdēs pieņemtajiem lēmumiem, lai sasniegtu sabiedrībai nozīmīgu mērķi – ierobežot visus valsts un pašvaldību institūciju izdevumus.

Iestādes vadītājam ir tiesības lemt par iestādes struktūras optimizēšanu un ierēdņu skaita samazināšanu saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 7.pantu, Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta desmito daļu un 17.panta otrās daļas 1., 3., 4. un 5.apakšpunktu.

[3.4] */departaments/* Valsts kancelejā veica iestādes atbalsta funkciju – Valsts kancelejas saimnieciski nepieciešamo darbību nodrošinājumu. Departamenta likvidācija ir saistīta ar būtisku struktūrvienības darba noslodzes samazinājumu. Valsts kancelejā ar 2009.gadu tika samazināta pakalpojumu un preču piegāde, nolemjot, ka 2009.gadā netiks iegādātas kancelejas preces, samazināti administratīvie un reprezentācijas izdevumi, sakaru un dienesta transporta izdevumi, tika samazināts dienesta automašīnu skaits.

Ar Ministru kabineta 2005.gada 5.augusta rīkojumu Nr.523 pieteicējs tika iecelts par komisijas PSRS totalitārā komunistiskā okupācijas režīma upuru skaita un masu kapu vietu noteikšanai, informācijas par represijām un masveida deportācijām apkopošanai un Latvijas valstij un tās iedzīvotājiem nodarīto zaudējumu aprēķināšanai (turpmāk – Komisija) vadītāju. Komisijas vadītāja darba nodrošināšana bija viens no galvenajiem pieteicēja amata pienākumiem. 2009.gada 11.jūnijā Ministru kabinetā nolemts apturēt Komisijas darbību no 2009.gada 1.augusta. Līdz ar to ir būtiski samazinājies pieteicēja darba apjoms gan kā Komisijas vadītājam, gan tāpēc, ka būtiski samazinājies finansējums iestādes saimnieciski nepieciešamo darbību nodrošināšanai.

[3.5] Likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.panta pirmo daļu nevar interpretēt tādējādi, ka jebkuras attiecīgajā institūcijā strādājošās personas kvalifikācija būtu jāsalīdzina ar jebkuru citu attiecīgajā institūcijā strādājošo personu. Šāda interpretācija novestu līdz absurdam un faktiski paralizētu iestāžu darbu. Minētā tiesību norma interpretējama tādējādi, ka

savā starpā ir jāsalīdzina personas, kuras institūcijā veic tādu pašu vai līdzīgu darbu, un tikai šādā situācijā priekšrocības saglabāt amatu vai palikt darbā ir tām amatpersonām (darbiniekiem), kurām ir labāki darba rezultāti un augstāka kvalifikācija.

[3.6] Valsts kanceleja ir veikusi darbinieku darba rezultātu un kvalifikācijas salīdzinājumu saskaņā ar likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.pantu, vēstulē norādot, ka, lai gan ikgadējais novērtējums gan pieteicējam, gan */departaments/ /amats/* ir vienāds, tomēr jaunā departamenta vadīšanā būtiskas ir speciālās zināšanas un iemaņas, kādas ir */departaments/ /amats/* un ko */departaments/ /amats/* ir parādījis, ilgstoši strādājot šajā amatā Valsts kancelejā, savukārt tādu nav pieteicējam, līdz ar to kvalifikācija būtiski atšķiras un nav nepieciešams tālāk veikt izvērtējumu attiecīgi minētā likuma 10.panta otrajai un trešajai daļai.

[3.7] Pieteicējam ir 5 gadu darba pieredze juriskonsulta darbā, līdz ar to pieteicēja darba rezultāti tika salīdzināti arī ar */departaments/* strādājošajiem juriskonsultiem. Atbildētāja konstatēja, ka pieteicējam nav pieredzes starptautiskajā tiesvedībā un pieteicējs pēdējos gadus nav nodarbojies ar tiesību aktu analīzi un noformēšanu, tāpēc esošo juriskonsultu kompetence un kvalifikācija šajā jomā ir acīmredzami augstāka. Samazināta finansējuma un darbinieku skaita apstākļos nebūtu saprātīgi atbrīvot no darba juriskonsultu, kas savus pienākumus veic nevainojami, lai veltītu laiku un spēkus pieteicēja apmācīšanai.

[3.8] Valsts kontrole revīzijas ziņojumos ir konstatējusi pārkāpumus publiskā iepirkuma jomā, ir saņemti aizrādījumi no Iepirkumu uzraudzības biroja, kā arī Valsts kancelejas vadības sanāksmēs vairākkārt pārrunātas ar pieteicēja darbu saistītās problēmas, norādot uz nekorektām līgumu slēgšanas procedūrām, kas neliecina par pieteicēja profesionalitāti un nevieš iestādes vadītājā uzticību, ka pieteicējs šo funkciju ir veicis pietiekami profesionāli un viņam arī turpmāk varētu uzticēt veikt šos pienākumus. Tādējādi iestādes vadītāja, izvērtējot un salīdzinot pieteicēju ar citiem Valsts kancelejā strādājošajiem ierēdņiem un darbiniekiem, konstatēja, ka visi strādā labi un ir ar augstu atbildības sajūtu, turpretim analizējot Valsts kontroles ziņojumus un citus Valsts kancelejas rīcībā esošos dokumentus un informāciju, pieteicējs ir zaudējis Valsts kancelejas direktores uzticību.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2009.gada 4.novembra spriedumu noraidīja pieteikumu, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 41.panta 1.punkta „g" apakšpunktu iestādes vai ierēdņa amata likvidācija vai ierēdņu skaita samazināšana ir tiesisks pamats, lai ar ierēdni izbeigtu valsts civildienesta attiecības.

[4.2] Administratīvais akts var sastāvēt arī no vairākiem dokumentiem, tāpēc, tiesas ieskatā, Valsts kancelejas direktores 2009.gada 1.jūlija vēstule Nr.351/8-126 un 2009.gada 27.jūlija Valsts kancelejas direktora rīkojums Nr.102p „Par *E.S.* atbrīvošanu" veido vienotu administratīvo aktu. Līdz ar to tiesa secināja, ka nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka administratīvais akts pamatots ar iekšējo normatīvo aktu un tajā nav norādīts piemēroto tiesību normu uzskaitījums.

[4.3] Atbilstoši likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 1. un 7.pantam iestādes vadītājam ir tiesības lemt par iestādes struktūras optimizēšanu un ierēdņu skaita samazināšanu. Šādas tiesības iestādes vadītājam piešķir arī Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta desmitā daļa un 17.panta otrās daļas 1., 3., 4. un 5.apakšpunkts. Ņemot vērā minētās tiesību normas, tiesa secināja, ka atbildētājai bija tiesības lemt par Valsts kancelejas struktūras optimizāciju un nepieciešamības gadījumā samazināt amata vietu skaitu, tajā skaitā, arī pieteicēja līdz 2009.gada 31.jūlijam ieņemto amata vietu.

[4.4] Tiesa piekrita atbildētājas paskaidrojumos norādītajam, ka likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.panta pirmā daļa interpretējama tādējādi, ka savā starpā ir jāsalīdzina personas, kuras institūcijā veic tādu pašu vai līdzīgu darbu, un tikai šādā situācijā priekšrocības saglabāt amatu vai palikt darbā ir tām amatpersonām (darbiniekiem), kurām ir labāki darba rezultāti un augstāka kvalifikācija.

Saskaņā ar 2009.gada 23.jūlija Valsts kancelejas direktores rīkojumu Nr.38 ar 2009.gada 1.augustu pieteicēja vadītais */departaments/* tika reorganizēts un tā funkcijas attiecīgi tika nodotas */departaments/* un */departaments/*. Atbilstoši Valsts kancelejas direktores 2009.gada 1.jūlija vēstulē Nr.351/8-126 norādītājam 19 no 21 */departaments/* amata vietām ir pievienotas */departaments/*, līdz ar to iestādes vadītājs pareizi ir salīdzinājis pieteicēja un */departaments/ /amats/* darba rezultātus un kvalifikāciju, jo tieši šīs abas personas veica līdzīgu darbu. Ņemot vērā to, ka viens departaments tika likvidēts, bet otrs pārņēma likvidējamā departamenta funkcijas, bija nepieciešams izvērtēt, kura no līdzšinējiem departamentu */amats/* palikšana amatā būtu lietderīgāka. Šādus apsvērumus Valsts kancelejas direktore ir izdarījusi.

[4.5] Saskaņā ar Valsts civildienesta likuma 2.panta ceturto daļu valsts civildienesta tiesiskajās attiecībās piemērojamas darba tiesiskās attiecības regulējošo normatīvo aktu normas, kas nosaka vienlīdzīgu tiesību principu, atšķirīgas attieksmes aizlieguma principu, aizliegumu radīt nelabvēlīgas sekas, darba un atpūtas laiku, darba samaksu, darbinieka materiālo atbildību un termiņus, ciktāl to nenosaka šis likums.

Tādējādi Darba likuma normas, kas attiecas uz darba tiesisko attiecību izbeigšanu pēc darba devēja iniciatīvas uz valsts civildienesta ierēdņiem nav attiecināmas. Savukārt Valsts civildienesta likums neparedz

konkrētu termiņu valsts civildienesta attiecību uzteikumam, tomēr Valsts kanceleja attiecībā uz pieteicēju ir ievērojusi labas pārvaldības principu un savlaicīgi pieteicēju brīdinājusi, ka valsts civildienesta attiecības ar viņu tiks izbeigtas ar 2009.gada 31.jūliju. Tādējādi fakts, ka pieteicējs ar Valsts kancelejas direktores 2009.gada 1.jūlija vēstuli Nr.351/8-126 iepazīstināts 2009.gada 2.jūlijā, nepadara 2009.gada 27.jūlija rīkojumu Nr.102p par prettiesisku.

[4.6] Ņemot vērā Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta desmitajā daļā, 17.panta otrās daļas 1., 3., 4. un 5.punktā, likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 1.un 7.pantā noteikto, kā arī Ministru kabineta 2009.gada 14.jūnija sēdes protokolā Nr.41, 38.paragrāfa 12.punktā noteikto uzdevumu līdz 2009.gada 10.jūlijam iesniegt izskatīšanai Ministru kabineta 2009.gada 14.jūlija sēdē priekšlikumus par ministriju centrālajā aparātā nodarbināto skaita samazinājumu vidēji par 30 % salīdzinājumā ar 2008.gada 1.jūliju un par valsts aģentūru skaita samazinājumu vidēji par 50 % salīdzinājumā ar 2009.gada 1.janvāri, Valsts kancelejas direktorei bija ne tikai tiesības, bet arī pienākums lemt par amata vietu skaita samazinājumu iestādē. Tiesa uzskatīja, ka atbildētāja pārsūdzēto lēmumu ir pamatojusi atbilstoši APL 67.panta otrās daļas 7.punktam, kā arī pareizi izdarījusi lietderības apsvērumus. Tiesa uzskatīja, ka ierēdņu un darbinieku skaita samazināšana ir valdības politisks lēmums. Valsts pārvaldes izmaksu samazināšana un valsts pārvaldes optimizācija ir uzskatāma par būtisku sabiedrības interesi un būtisku sabiedrības ieguvumu, kas atsver atsevišķas personas tiesisko interesi saglabāt darbu valsts pārvaldē. Tiesa norādīja, ka minētā sabiedriskā interese ir uzskatāma par īpaši svarīgu pašlaik, ekonomiskās krīzes laikā, kad budžeta ieņēmumi krītas un valdībai budžeta līdzekļi ir jāsadala tā, lai nodrošinātu cilvēka dzīvei un valsts ekonomikas funkcionēšanai būtiskākās valsts funkcijas, uz laiku vai pastāvīgi nenodrošinot to valsts funkciju izpildi, kas nav nepieciešamas valdības izvēlēto prioritāšu nodrošināšanai.

[5] Pieteicējs 2009.gada 23.novembrī iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 4.novembra spriedumu, lūdzot to atcelt, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tiesa juridiski nekorekti motivēja, ka ar Ministru kabineta sēdes protokollēmumu var apturēt Komisijas darbību. Ministru kabineta sēžu protokollēmumos nav atrodams lēmums apturēt Komisijas darbu, jo Ministru kabinets 2009.gada 11.jūnija protokollēmumā informatīvi paziņoja, ka 2009.gada 11.jūnijā noslēgta vienošanās, kuras saturs tika citēts. Iestāde nedrīkst pamatot administratīvo aktu ar iekšējo normatīvo aktu.

[5.2] Pieteicējs norāda, ka Ministru kabineta vienošanās tekstā ir neprecīzi nosaukta Komisija, kuras */amats/* bijis pieteicējs, līdz ar to ir pārkāpts APL 10.pants.

[5.3] Tiesa nevērtēja faktu, ka uzteikuma vēstulē, kuru pieteicējs saņēma 2009.gada 2.jūlijā jau iepriekš bija ierakstīts, ka ar vēstuli pieteicējs iepazinies 2009.gada 1.jūlijā. Tiesa šādu dokumentu falsifikāciju atzina par labas pārvaldības principa ievērošanu.

[5.4] Tiesa nav piemērojusi APL 17.panta pirmās daļas 3.punktu – Valsts civildienesta likuma 41.panta 1.punkta „g" apakšpunkts piemērojams tikai kopā ar likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" normām, it sevišķi tā 10.pantu.

[5.5] Administratīvajā lietā nav administratīvā akta, kurš sastāvētu no vairākām daļām. Valsts kancelejas vēstulē norādīts: „ar Jums tiks izbeigtas valsts civildienesta attiecības", tātad pieteicējs tiek informēts par administratīvā akta izdošanu nākotnē. Saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Senāts) 2007.gada 25.jūnija spriedumu lietā Nr.SKA-294/2007 pamatojumu administratīvajam aktam var sniegt vai nu pašā administratīvajā aktā, vai pēc tā izdošanas, bet nekādā gadījumā pirms administratīvā akta izdošanas.

[5.6] Valsts kancelejas direktores pamatojumā likumam „Par valsts budžetu 2009.gadam" nav minēta konkrēta tiesību norma, kas ir pretrunā APL 11.pantam.

[5.7] Likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 1.pants nosaka likuma mērķi, līdz ar to šī norma runā par finanšu līdzekļu izmantošanas ierobežošanu, nevis samazināšanu.

[5.8] Likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 7.pantu var piemērot, ja ir pierādīts, ka iestādē ir veikti pasākumi, lai nodrošinātu tiesību aktos prasīto amatpersonu atlīdzības izmaksai paredzētā finansējuma samazinājumu.

[5.9] Ministru kabinets 2009.gada 14.jūnija sēdē nav apstiprinājis Ministru kabineta un sociālo partneru 2009.gada 9.jūnija vienošanos.

[5.10] Ministru kabineta un sociālo partneru vienošanās nevar būt administratīvā akta pamatojums.

[5.11] Saskaņā ar Ministru kabineta iekārtas likumu šādu vienošanos apstiprināšana neietilpst Ministru kabineta kompetencē.

[5.12] Ministru kabineta 2009.gada 14.jūnija sēdes protokola Nr.41 38.§ 12.punkts nevar būt par pamatu nelabvēlīgam administratīvajam aktam, jo tajā nav uzdots samazināt nodarbināto skaitu.

[5.13] Tiesa ir ignorējusi likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.pantu, kurš tieši attiecas un amatpersonu (darbinieku) skaita samazināšanu un nosaka tai skaidrus kritērijus.

[5.14] Tiesas spriedums ir netaisns un kļūdains, jo tiesa, neiedziļinoties, ir kopējusi atbildētājas paskaidrojumus, tos neanalizējot.

[5.15] Tiesa bez pamatojuma ir piekritusi atbildētājas paskaidrojumos norādītajam, ka likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.panta pirmā daļa interpretējama tā, ka savā starpā jāsalīdzina personas, kuras institūcijā veic tādu pašu vai līdzīgu darbu, un tikai šādā situācijā priekšrocības saglabāt amatu vai palikt darbā ir tām amatpersonām (darbiniekiem), kurām ir labāki darba rezultāti un augstāka kvalifikācija.

[5.16] Ja tiesa uzskata, ka bija jāsalīdzina līdzīgu darbu veicošas amatpersonas, tad Valsts kancelejai vajadzēja salīdzināt pieteicēja amatu ar visiem pārējiem Valsts kancelejas struktūrvienību */amats/*. Pretējā gadījumā tiek pārkāpts APL 6. un 7.pants.

[5.17] Tiesa nav izvērtējusi iespējamo patvaļu Valsts kancelejas direktores rīcībā, bet vērtējusi Valsts kancelejā veikto reorganizāciju formāli, neiedziļinoties tās būtībā, kas izklāstīta pieteikumā.

[5.18] Tiesa nav vērtējusi Valsts kancelejas rīcību, nepiemērojot APL 62.panta pirmo daļu un trešo daļu, kā arī 67.panta otrās daļas 4.punktu.

[5.19] Tiesa pretrunā Starptautiskās darba organizācijas Konvencijas par darba attiecību pārtraukšanu pēc uzņēmēja iniciatīvas 9.panta otro daļu, uzliekot nelikumīgas atlaišanas pierādīšanas pienākumu tikai pieteicējam.

[5.20] Patvaļu Valsts kancelejas direktores rīcībā parāda tas, ka Valsts kancelejas jaunajā reglamentā, kas apstiprināts 2009.gada 15.septembrī, */departaments/* nav atrodams, bet ir */departaments/*. Tādējādi Valsts kancelejā notikusī reorganizācija ir bijusi fiktīva un veikta, lai nepieļautu pieteicēja kandidēšanu uz jaunā departamenta */amats/*.

[5.21] No Valsts civildienesta likuma 2.panta ceturtās daļas izriet, ka visi termiņi, kuri nav noteikti Valsts civildienesta likumā, ir atrodami Darba likumā. Valsts kanceleja ne tikai nav ievērojusi Darba likuma 103.panta pirmās daļas 3.punktu, bet nav piemērojusi vienlīdzības un pamattiesību prioritātes principus.

[5.22] Tiesa, konstatējot, ka Valsts kancelejas direktorei bija ne tikai tiesības, bet arī pienākums lemt par amata vietu skaita samazinājumu iestādē, lieto nepamatotu argumentāciju, kura bez izpratnes pārņemta no atbildētājas paskaidrojumiem.

[5.23] Tiesa nav vērtējusi nepamatotos apvainojumus, kuri pieteicējam veltīti atbildētājas paskaidrojumos, kuri pierāda, ka patiesais pieteicēja atlaišanas iemesls nav bijis ierēdņu skaita samazināšana, bet gan Valsts kancelejas direktores neuzticība. Tiesa nav ievērojusi Starptautiskās darba organizācijas Konvencijas par darba attiecību pārtraukšanu pēc uzņēmēja iniciatīvas 9.panta trešo daļu.

[5.24] Nav pamatots tiesas uzskats, ka ierēdņu un darbinieku skaita samazināšana ir valdības politisks lēmums. Minētais politiskais lēmums nav identificējams, līdz ar to tiesa pārkāpusi APL 246.panta trešo daļu un likuma „Par tiesu varu" 18.pantu.

[5.25] Tiesa kā sprieduma pamatojumu izmantoja atbildētājas paskaidrojumus (šā sprieduma 4.6.punkts), nenorādot uz tiem atsauci, tādējādi tiesa slēpti izmantoja atbildētājas argumentāciju, kas ir pretrunā APL 5.pantam. Tiesa bez atsauces citējusi citu tiesas spriedumu, kas apgrūtina pieteicēja pārsūdzības iespējas. Tiesa nepamatoti iestājās par netveramu sabiedrības interesi, kas nonāk pretrunā ar Satversmes 101.pantu un APL 2.pantu un 246.panta trešo daļu.

[5.26] Tiesa, neuzklausot pieteicēju, nevarēja konstatēt pieteicēja interesi saglabāt amatu valsts pārvaldē. Tiesa, izskatot lietu bez pieteicēja klātbūtnes, ir pārkāpusi procesuālā taisnīguma principu.

[6] Administratīvajai apgabaltiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētāja norādīja turpmāk minētos argumentus.

[6.1] Ministru kabinets 2009.gada 11.jūnija sēdē pieņēma politisku lēmumu, kam sekoja normatīvais akts – likumprojekts „Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2009.gadam"", ar kuru tika izbeigts Komisijas finansējums, tādējādi Valsts kancelejai vairs netika piešķirts finansējums pieteicēja atalgojuma izmaksai un Valsts kancelejai nebija tiesību turpināt pieteicēja nodarbināšanu.

[6.2] Ar Ministru kabineta 2009.gada 11.jūnija lēmumu Ministru kabineta un sociālo partneru vienošanās tika padarīta saistoša valsts pārvaldei, tāpēc Valsts kancelejai ir pienākums ievērot tajā noteikto.

[6.3] Rīkojums Nr.102p pamatots ar Valsts civildienesta likuma 41.panta 1.punkta „g" apakšpunktu.

[6.4] Neprecizitāte Komisijas nosaukumā nevar būt par pamatu Ministru kabineta lēmuma atzīšanai par spēkā neesošu.

[6.5] Tā kā Valsts civildienesta likums neparedz ierēdņa iepriekšēju brīdināšanu pirms atbrīvošanas no amata, apstāklim, ka lēmumā plānotais iepazīstināšanas datums norādīts 1.jūlijs, nav nozīmes. Tāpat nav nozīmes tam, vai informācija par atbrīvošanu no amata pieteicējam izsniegta 29 vai 30 dienas pirms lēmuma pieņemšanas. Dokumentu, uz kura pieteicējs norādījis tā saņemšanas datumu, nevar uzskatīt par falsificētu tāpēc vien, ka atbildētāja bija vēlējusies viņam šo dokumentu izsniegt dienu agrāk, bet tas nav izdevies pieteicēja prombūtnes dēļ. Valsts kanceleja mēģināja arī pieteicējam izsniegt brīdinājumu mēnesi pirms civildienesta attiecību izbeigšanās, taču 1.jūlijā pieteicēju neizdevās sastapt viņa darba kabinetā, iespējams apzināti, jo 1.jūlija Vadības sanāksmē pieteicējs tika informēts par šādas vēstules izsniegšanu.

[6.6] Tiesa ir vērtējusi likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.panta piemērošanu un pamatoti atzina, ka atbildētāja ievēroja tajā ietvertās prasības.

[6.7] Administratīvā akta pamatojuma mērķis ir informēt personu par iestādes lietderības apsvērumiem administratīvā akta izdošanā. Izsniedzot šo pamatojumu personai pret parakstu, informēšanas mērķis ir sasniegts, pat ja pamatojums tapis pirms paša administratīvā akta, kas secināts arī Senāta 2007.gada 25.jūnija spriedumā lietā Nr.SKA-294/2007.

[6.8] Atsauces uz dokumentiem, kas ietvertas administratīvajā aktā, ir lietderības apsvērumu sastāvdaļa, kur norādīti gan normatīvie, gan citi tiesību akti un Ministru kabineta, kā arī Valsts kancelejas direktora lēmumu, kuru mērķis ir valsts pārvaldes darbības pārstrukturēšana samazināta finansējuma apstākļos.

[6.9] Apstāklis, ka tiesa atzinusi par pamatotu atbildētāja paskaidrojumos norādīto, pats par sevi nevar liecināt par trūkumiem tiesas spriedumā vai likuma „Par tiesu varu" 17.panta pārkāpumu.

[6.10] Tiesa, taisot spriedumu, ir vērtējusi gan pieteicēja un sabiedrības intereses, gan pārējo Valsts kancelejā strādājošo interesi nejusties apdraudētiem funkcijas vai uzdevuma, kuru viņi neveic, samazināšanas vai likvidācijas gadījumā. Amatpersonu salīdzināšana balstāma nevis uz tās ieņemamo amatu, bet funkcijām un uzdevumiem, ko konkrētā persona veic pirms un pēc darbinieku skaita samazināšanas, kā arī kompetencēm, izglītību un kvalifikāciju, kas nepieciešama konkrēto pienākumu veikšanai, un darba pieredzi.

[6.11] Noteicošais vadītājam izvirzīto prasību noteikšanā un kvalifikācijas vērtēšanā nav darbinieku skaits, bet vadītāja spēja kontrolēt un uzraudzīt savu padoto darbu un atbildēt par struktūrvienības darba rezultātiem. Tā kā konkrētajā gadījumā viens no departamenta uzdevumiem ir saistīts ar IT pakalpojumu nodrošināšanu, bet pārējiem (saimnieciska rakstura pakalpojumiem) speciālās zināšanas nav nepieciešamas, noteicošas ir zināšanas IT jomā.

Darba devējam vispārīgi ir zināmas savu darbinieku spējas, kvalifikācija un kompetences, tāpēc īpašas pārbaudes veikšana, lai noskaidrotu pieteicēja zināšanas IT jomā, nebija nepieciešama. Ne līdz lietas izskatīšanai, ne lietas izskatīšanas laikā pieteicējs nav iesniedzis dokumentu, kas apliecinātu viņa zināšanas šajā jomā.

[6.12] Tā kā pieteicējs līdz 2009.gada 1.augustam strādāja Valsts kancelejā, viņa viedoklis tika noskaidrots individuālās sarunās ar Valsts kancelejas vadību un personālvadības speciālistiem.

[6.13] Atbildētājs vienlaikus ar paskaidrojumiem lietā ir iesniedzis virkni pierādījumu, ko pirmās instances tiesa ir vērtējusi un pamatoti atzinusi pieteicēja atbrīvošanu par tiesisku. Pierādījumu nasta konkrētajā lietā nav uzlikta pieteicējam.

[6.14] Departamenta nosaukums nemaina faktu, ka tas nodarbojas ar IT pakalpojumu nodrošināšanu, līdz ar to tā vadīšanā nepieciešamas speciālās zināšanas.

[6.15] Valsts kancelejas paskaidrojumos norādītais par pieteicēja darba rezultātiem ietverts pieteikumā izteikto argumentu atspēkošanai, jo pieteicējs pieteikumā paudis nostāju par sava darba nevainojamo kvalitāti.

[6.16] Ar konkrēto lietu saistītie politiskie lēmumi nav saistoši tiesai, bet tie ir saistoši valsts pārvaldei, ko pamatoti atzinusi arī pirmās instances tiesa. Līdz ar to tiesa nevis atzinusi šos politiskos lēmumus par sev saistošiem, bet pārbaudījusi, vai valsts pārvalde (konkrēti – Valsts kanceleja) ir izpildījusi savus pienākumus un ievērojusi hierarhiski augstākas iestādes (Ministru kabineta) norādījumus.

[6.17] Privātpersonas tiesību ievērošanas princips neliedz tiesai noraidīt privātpersonas pieteikumu un atzīt atbildētāja paskaidrojumus par pamatotiem, ja to prasa taisnīguma intereses un pamato tiesību normas. Tāpat tiesas prakses piemērošana līdzīgā lietā nodrošina tiesas prakses vienotību un vienlīdzības principa ievērošanu.

Samērojot indivīda un sabiedrības intereses, tiesa konkrētajā gadījumā pamatoti izlēmusi aizsargāt sabiedrības intereses, īpaši ņemot vērā to, ka valsts pārvaldes galvenais uzdevums ir kalpot sabiedrības interesēm un ja kādas personas atrašanās valsts pārvaldē nav sabiedrības interesēs, sabiedrības intereses ir primāras.

[7] Uz tiesas sēdi pieteicējs nebija ieradies. 2011.gada 29.martā apgabaltiesā saņemts pieteicēja lūgums izskatīt lietu pieteicēja prombūtnē. Atbilstoši APL 214.panta pirmajai daļai Administratīvā apgabaltiesa nolēma lietu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Tiesas sēdē Valsts kancelejas pārstāves apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[8] Noklausījusies atbildētājas pārstāvju paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[9] Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu pievienojas Administratīvās rajona tiesas spriedumā ietvertajai motivācijai (*tās atreferējumu sk. šā sprieduma 4.punktā*), atzīstot to par pareizu un pilnībā pietiekamu. Saskaņā ar minēto normu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Ievērojot iepriekš minēto, apgabaltiesa nonāk pie tāda paša secinājuma kā pirmās instances tiesa, ka Rīkojums Nr.102p ir tiesisks un pamatots, līdz ar to nepastāv arī APL 92.pantā paredzētās tiesības prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu.

[10] Papildus par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[10.1] Likuma par budžetu un finanšu vadību 46.panta pirmā daļa noteic, ka budžeta finansētu institūciju vadītāji ir atbildīgi par šajā likumā noteiktās kārtības un prasību ievērošanu, izpildi un kontroli, kā arī par budžeta līdzekļu efektīvu un ekonomisku izlietošanu atbilstoši paredzētajiem mērķiem.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.pantā ir noteikti valsts pārvaldes principi, to starpā ir arī princips, no kura izriet, ka valsts pārvalde savā darbībā pastāvīgi pārbauda un uzlabo sabiedrībai sniegto pakalpojumu kvalitāti, vienkāršojot un uzlabojot procedūras privātpersonas labā (panta sestā daļa) un princips, no kura izriet, ka valsts pārvaldi jāorganizē pēc iespējas efektīvāk, to nepārtraukti pilnveidojot (panta desmitā daļa).

No minētajiem principiem izriet valsts pārvaldes iestāžu pienākums pilnveidot pārvaldes darbību visas sabiedrības labā, tostarp veicot iestāžu reorganizāciju.

Lai nodrošinātu likumā „Par valsts budžetu 2009.gadam" (ar grozījumiem, kas stājās spēkā 2009.gada 1.jūlijā) un likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 1.pantā noteiktā mērķa – ierobežot visu valsts un pašvaldību institūciju izdevumus amatpersonu (darbinieku) atlīdzībai, kā arī lai izpildītu Ministru kabineta 2009.gada 14.jūnija sēdes protokollēmuma (protokols Nr.41, 38§) „Priekšlikumi likumprojekta „Grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2009.gadam" izskatīšanai Saeimā otrajā lasījumā" 12.punktā dotos uzdevumus (*lietas 36.-38.lapa*), Ministru kabineta un sociālo partneru 2009.gada 9.jūnija vienošanos, kas apstiprināta Ministru kabineta 2009.gada 11.jūnija sēdē (*lietas 31.-35.lapa*), ar 2009.gada 1.augustu Valsts kancelejā veiktas organizatoriska rakstura strukturālās izmaiņas un ar tām saistītā amatpersonu skaita samazināšana.

Pamatojoties uz Valsts kancelejas direktores 2009.gada 16.jūnija rīkojumu Nr.8s „Par Valsts kancelejas struktūras optimizēšanu", ar 2009.gada 1.jūliju veiktas izmaiņas Valsts kancelejas struktūrā.

Saskaņā ar Valsts kancelejas direktores 2009.gada 23.jūlija rīkojumu Nr.38 „Par */departaments/* reorganizēšanu un ierēdņu un darbinieku pārcelšanu" ar 2009.gada 1.augustu reorganizēts */departaments/* un tā sastāvā esošā */nodaļa/* un */nodaļa/*, pievienojot to */departaments/* un nododot Valsts kancelejas saimnieciskās darbības nodrošināšanas funkciju */departaments/*, savukārt pārraudzības funkciju Valsts kancelejas publisko iepirkumu organizēšanā un līgumu slēgšanā – */departaments/*.

[10.2] Tā kā likums „Par valsts budžetu 2009.gadam" paredzēja stingrus taupības pasākumus ne tikai amatpersonu (darbinieku) atalgojuma samazināšanā, bet arī Valsts kancelejas apsaimniekošanas izmaksu samazināšanā (*lietas 30.lapa*), būtiski samazinājusies */departaments/*, kuru vadīja pieteicējs, noslodze.

Savukārt 2009.gada 11.jūnijā Ministru kabinetā (sēdes protokols Nr.40, 35.§) nolemts apturēt Komisijas, kuru vadīja pieteicējs, darbību no 2009.gada 1.augusta (*lietas 32.lapa*). Tā kā Komisijas darbība tika apturēta un finansējums tai vairs netika piešķirts, pieteicējam kā Komisijas v*/amats/* darba apjoma vairs nebija.

Ievērojot iepriekš minēto, apgabaltiesas ieskatā nav pamata uzskatīt, ka reorganizācija Valsts kancelejā bija vērsta uz to, lai panāktu konkrētas personas – pieteicēja, atbrīvošanu no amata. Valsts kancelejā ir notikusi strukturālā reorganizācija, kuras rezultātā cita starpā likvidēts */departaments/* un pieteicēja amats. Vērtējot, kuras struktūrvienības ir reorganizējamas un kuras amata vietas ir samazināmas, ņemts vērā tas, ka */departaments/* darba noslodze ir būtiski samazinājusies (izdevumi precēm un pakalpojumiem samazināti no Ls 1 150 162 2007.gadā uz Ls 509 146 2009.gadā, tas ir, par 38%, izdevumi kapitālajiem izdevumiem samazināti par 90%, (*lietas 30.lapa*), kā arī tas, ka no 2009.gada 1.augusta vairs netiek veikts konkrēts valsts pārvaldes uzdevums, jo apturēta Komisijas darbība.

Ievērojot iepriekš konstatēto [10.1]-[10.2], nav pamatoti apelācijas sūdzības argumenti, ka Valsts kancelejā notikusī reorganizācija ir bijusi fiktīva un veikta, lai nepieļautu pieteicēja kandidēšanu uz jaunā departamenta */amats/*, kā arī pārkāpj patvaļas aizlieguma principu.

[10.3] Pirmās instances tiesa spriedumā ir vērtējusi likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.panta piemērošanu un pamatoti atzinusi, ka Valsts kanceleja ir ievērojusi tajā ietvertās prasības.

Ar Valsts kancelejas direktores 2009.gada 23.jūlija rīkojumu Nr.38 pieteicēja vadītais */departaments/* reorganizēts un tā funkcijas attiecīgi nodotas */departaments/* un */departaments/*. 19 no 21 */departaments/* amata vietām ir pievienotas */departaments/*, līdz ar to iestādes vadītājs pareizi ir salīdzinājis pieteicēja un */departaments/ /amats/* darba rezultātus un kvalifikāciju, jo tieši šīs abas personas veica līdzīgu darbu. Ņemot vērā to, ka viens departaments tiek likvidēts, bet otrs pārņem likvidējamā departamenta funkcijas, bija nepieciešams izvērtēt, kura no līdzšinējiem departamentu */amats/* palikšana amatā būtu lietderīgāka. Šādus apsvērumus Valsts kancelejas direktore ir izdarījusi.

Apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.panta pirmā daļa interpretējama tādējādi, ka savā starpā ir jāsalīdzina personas, kuras institūcijā veic tādu pašu vai līdzīgu darbu, un tikai šādā situācijā priekšrocības saglabāt amatu vai palikt darbā ir tām

amatpersonām (darbiniekiem), kurām ir labāki darba rezultāti un augstāka kvalifikācija.

Valsts kancelejas direktore 2009.gada 1.jūlija vēstulē Nr.351/8-126 ir veikusi darbinieku darba rezultātu un kvalifikācijas salīdzinājumu un norādījusi, ka, lai gan ikgadējais novērtējums gan pieteicējam, gan */departaments/ /amats/* ir vienāds, tomēr jaunā departamenta vadīšanā būtiskas ir speciālās zināšanas un iemaņas, kādas ir */departaments/ /amats/* un ko */departaments/ /amats/* ir parādījis, ilgstoši strādājot šajā amatā Valsts kancelejā, savukārt tādu nav pieteicējam, līdz ar to kvalifikācija būtiski atšķiras un nav nepieciešams tālāk veikt izvērtējumu attiecīgi pēc minētā likuma 10.panta otrās un trešās daļas. Tā kā konkrētajā gadījumā viens no */departaments/* uzdevumiem ir saistīts ar IT pakalpojumu nodrošināšanu, bet pārējiem (saimnieciska rakstura pakalpojumiem) speciālās zināšanas nav nepieciešamas, atbildētāja pamatoti secināja, ka noteicošas ir zināšanas IT jomā.

/departaments/ /amats/ pildīšanai nepieciešamā izglītība ir nozarei atbilstoša akadēmiskā vai otrā līmeņa profesionālā augstākā izglītība, kas papildināta ar nozarei atbilstošām speciālajām studijām (*/departaments/ /amats/* apraksta 5.2.punkts); amata pildīšanai nepieciešamā profesionālā pieredze: pieredze līdzīgā amatā valsts pārvaldes institūcijās (ne mazāka par 3 gadiem); praktiskā darba pieredze informācijas sistēmu darba organizēšanā (ne mazāka par 3 gadiem); pieredze IT projektu izstrādāšanā un realizācijā (..) (5.3.punkts). Ne līdz lietas izskatīšanai, ne lietas izskatīšanas laikā pieteicējs nav iesniedzis dokumentu, kas apliecinātu viņa zināšanas un pieredzi IT jomā, līdz ar to pamatots ir atbildētājas secinājums, ka pieteicējam nav */departaments/* vadīšanā nepieciešamo speciālo zināšanu un iemaņu.

Attiecībā uz iepirkuma funkcijas nodošanu */departaments/*, apgabaltiesa secina, ka */departaments/* iepirkumu nodrošināšanai netika veidotas jaunas darba vietas, bet šie pienākumi tika iekļauti departamenta veicamo darbu apjomā papildus citiem pienākumiem, attiecīgi juriskonsultiem saglabājot un turpinot savu specializāciju. No */departaments/* juriskonsultu amata aprakstiem (*lietas 162.-169.lapa*) ir redzams, ka juriskonsulta amata pienākumi ir saistīti ar starptautiskās tiesvedības un dokumentu juridiskās analīzes darbu. Tā kā pieteicēja galvenais darba uzdevums bija Komisijas darba vadīšana, kam papildus pieteicējs nodrošināja arī iepirkumu veikšanu Valsts kancelejā, un viņam nebija pieredzes starptautiskajā tiesvedībā, kā arī savā amatā viņš nenodarbojās ar tiesību aktu analīzi un noformēšanu izskatīšanai Ministru kabineta sēdēs, tad, salīdzinot pieteicēja kvalifikāciju un darba rezultātus ar */departaments/* strādājošiem juriskonsultiem, atbildētāja pamatoti secināja, ka juriskonsultu, kuru ikdienas darbs saistīts ar starptautisko tiesvedību, tiesību aktu analīzi un noformēšanu izskatīšanai Ministru kabineta sēdēs, kompetence un kvalifikācija šajā jomā ir acīmredzami augstāka, tāpēc

pieteicēja pieredze un kvalifikācija acīmredzami nebija salīdzināma arī ar šiem amatiem nepieciešamo pieredzi un kvalifikāciju. Apgabaltiesa piekrīt atbildētājas argumentam, ka, lai arī pieteicējs kā persona ar augstāko juridisko izglītību zināmā laika periodā varētu apgūt tiesību aktu noformēšanas nianses, tomēr samazināta finansējuma un darbinieku skaita apstākļos, kad kopumā no darba Valsts kancelejā 2009.gadā ir atbrīvoti 27 darbinieki (*lietas 149.-156.lapa*) nebūtu saprātīgi atbrīvot no darba juriskonsultu, kas savus pienākumus veic nevainojami, lai veltītu laiku un spēkus pieteicēja apmācībai.

Ievērojot iepriekš minēto, nav pamatoti apelācijas sūdzības argumenti, ka pirmās instances tiesa ir ignorējusi likuma „Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā" 10.pantu un nepareizi to interpretējusi.

[10.4] Apgabaltiesa piekrīt atbildētājas viedoklim, ka amatpersonu salīdzināšana balstāma nevis uz tās ieņemamo amatu, bet funkcijām un uzdevumiem, ko konkrētā persona veic pirms un pēc amatpersonu skaita samazināšanas, kā arī kompetencēm, izglītību un kvalifikāciju, kas nepieciešama konkrēto pienākumu veikšanai, un darba pieredzi, proti, savstarpēji salīdzināmi ir to nodarbināto personu darba rezultāti un kvalifikācija, kuras ieņem vienādus vai līdzvērtīgus amatus struktūrvienības ietvaros, ņemot vērā darbības jomu. Šāds salīdzināmo personu loks noteikts atbilstoši darba tiesībās atzītiem principiem. Tā, piemēram, Augstākās tiesas Plēnuma un tiesu prakses vispārināšanas daļas izstrādātajā tiesu prakses apkopojumā „Par likumu piemērošanu, izšķirot tiesās strīdus, kas saistīti ar darba līguma izbeigšanos vai grozīšanu" norādīts uz Senāta atziņu, ka priekšrocību izvērtējumu nepieciešams veikt starp tiem darbiniekiem, kuri veic tādu pašu vai līdzīgu darbu, gadījumos, ja paredzēts atlaist vienu vai vairākus no šiem darbiniekiem. Savukārt šāds izvērtējums nav jāizdara, ja no darba paredzēts atlaist vienīgo darbinieku, kas veica uzņēmumā attiecīgo darbu (*sk.* *http://www.at.gov.lv/lv/info/summary/2005*). Ievērojot minēto, nepamatots ir pieteicēja viedoklis, ka Valsts kancelejai vajadzēja salīdzināt pieteicēja amatu ar visiem pārējiem Valsts kancelejas struktūrvienību */amats/*.

[10.5] Latvijas Republikas Satversmes tiesa ir atzinusi, ka civildienesta attiecības ir īpašas attiecības starp personu un valsti un amatpersonai pieļaujams izvirzīt stingrākas prasības un noteikt stingrākus ierobežojumus nekā citām personām. Valsts civildienesta ierēdnis realizē valsts varu un viņam ir tiesības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ierobežot citu cilvēku tiesības (*sk. Satversmes tiesas 2007.gada 10.maija spriedumu lietā Nr.2006-29-0103*). Ierēdņi ir tādās publiski tiesiskajās attiecībās ar valsti, kurās, pretēji darba tiesībās noteiktajam, nepastāv līgumslēdzēju pušu vienlīdzības princips. Ņemot vērā ierēdņu lomu un uzdevumus valsts pārvaldes funkciju īstenošanā, valsts vienpusēji regulē arī ierēdņu pilnvaras, darba tiesību aizsardzību, ieskaitot atalgojumu un

sociālās garantijas, kā arī dienesta attiecību izbeigšanu (*sk. Satversmes tiesas 2003.gada 18.decembra spriedumu lietā Nr.2003-12-01*).

Tā kā Valsts civildienesta likums neparedz ierēdņa iepriekšēju brīdināšanu pirms atbrīvošanas no amata, kā arī ņemot vērā to, ka pieteicējs ir norādījis precīzu datumu, kurā viņš iepazinās ar Valsts kancelejas direktores 2009.gada 1.jūlija vēstuli Nr.351/8-126, apstāklim, ka tajā kā plānotais iepazīstināšanas datums norādīts 1.jūlijs, kā arī tam, vai informācija par atbrīvošanu pieteicējam izsniegta 29 vai 30 dienas pirms lēmuma pieņemšanas, lietā nav tiesiskas nozīmes. Apgabaltiesa piekrīt atbildētājas argumentam, ka dokumentu, uz kura pieteicējs skaidri norādījis tā saņemšanas datumu, nevar uzskatīt par falsificētu tāpēc vien, ka Valsts kanceleja bija vēlējusies viņam to izsniegt dienu agrāk, bet tas nav izdevies pieteicēja prombūtnes dēļ.

[10.6] Ministru kabineta un sociālo partneru 2009.gada 11.jūnija vienošanās ir apstiprināta Ministru kabineta 2009.gada 11.jūnija sēdē (protokols Nr.40, 35§). Ar šo Ministru kabineta lēmumu Ministru kabineta un sociālo partneru vienošanās ir padarīta saistoša valsts pārvaldei, tāpēc Valsts kancelejai ir pienākums ievērot tajā paredzēto. Apgabaltiesa piekrīt atbildētājas argumentam, ka neprecizitāte Komisijas nosaukumā, tā kā ir saprotama jautājuma būtība, nevar būt par pamatu šā lēmuma atzīšanai par spēkā neesošu. Turklāt par tieši pieteicēja vadītās Komisijas likvidāciju liecina arī sekojošie grozījumi likumā „Par valsts budžetu 2009.gadam".

Rīkojums Nr.102p pamatots ar Valsts civildienesta likuma 41.panta 1.punkta „g" apakšpunktu, kas šajā administratīvajā aktā arī tieši norādīts. Atsauces uz visiem pārējiem dokumentiem ir lietderības apsvērumu sastāvdaļa, kur norādīti gan normatīvie, gan citi tiesību akti un Ministru kabineta, kā arī Valsts kancelejas direktores lēmumi. Līdz ar to nepamatots ir pieteicēja arguments, ka Rīkojums Nr.102p pamatots ar iekšējo normatīvo aktu.

[10.7] Apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa lietā pareizi novērtējusi pierādījumus un norādījusi, kāpēc tā iestādes iesniegtajiem pierādījumiem lietā devusi priekšroku iepretim pieteicēja argumentiem.

[10.8] Par pārējiem pieteicēja argumentiem, kas nav atrunāti pirmās instances tiesa spriedumā, apgabaltiesa norāda, ka tie šajā lietā nav tiesiski nozīmīgi, tāpēc, ievērojot konkrētās lietas apstākļus, tos neatrunās.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Noraidīt *E.S.* pieteikumu par Valsts kancelejas direktores 2009.gada 27.jūlija rīkojuma Nr.102p „Par *E.S.* atbrīvošanu" atcelšanu, *E.S.* atjaunošanu amatā Valsts kancelejā un zaudējumu atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	*/paraksts/*	M.Osmane
Tiesneses	*/paraksts/*	S.Gintere
	/paraksts/	V.Zommere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese M.Osmane
Rīgā, 2011.gada 19.aprīlī